

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

G ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

GIN GIR GIT GLA GNI GNO GOB GOM GOR 145

cuntur Gindareni, quorum meminit Plin. li. 5. c. 23. Gindes, fluvius qui per Dardanos fluens ingreditur Tigrim. Gingi, Ἰγγία, Oppidum Comagenes, nō procul ab Euphrate fluvio. Autor Plin. lib. 5. cap. 24.

Gion, Vide GEON. Girim, mons apud Garamantes, in quo nasci gemmas vetustas testata est.

Gitta, Ἰττά, Vrbis Palæstinae, Steph.

Glandomiron, Ἰλάνδομιρον, Oppidum est Gallæcorum Lucensium in tractu Tarracensis Hispaniæ. Autor Ptolemæus lib. 2. cap. 6.

Glanicus, Amnis, qui & Liris appellatur, in cuius ripa templum fuit Mariæ nymphæ Minturnensis. Vulgò Garigliano. Plinius lib. 2. cap. 5: Minturnæ Glanico amne diversæ, Liri appellato.

Glanis, Ἰλάνης, Hetrurix fluvius, in Tyberim influens: cuius meminit Plin. lib. 3. cap. 5. Vulgò Chiana. & Glanis item sive Glanus, piscis astuosissimi nomen, qui aversos mordet hamos, nec devorat, sed esca spoliat. Idem lib. 32. cap. 10: Verrucas tollit glani jecur illitum.

Glanum, Ἰλάνιον, Salyant oppidum est in Alpibus, Narbonensem provinciam spectantibus. Autor Plinius libro 2. capite 9. Vulgò Cap.

Glaphyrus, pen. corr. Ἰλαφύριος. Notissimus adulter Iuvenalis tempore, cuius meminit Satyr. 6: Vxorē ducis, de qua citharædus Echion, Aut Glaphyrus fiat pater. Nomen deductum est à festivitate & elegantia, quam Græci Ἰλαφύριον dicunt.

Glaphyræ, Ἰλαφύριος, Vrbis Thessaliæ, à Glaphyra conditore Magnæ filio. Homerus: Ἰλαφύριος ἔστι & vicus Ciliciæ, à Tharso versus Occidentem triginta stadiis distans, Stephan.

Glauci, Ἰλαυκία, oppidum Ioniæ, Steph. Glauci tribus, Ἰλαυκίαι δὲ μὲν, In Lycia est, à Glaucō Hero ē dicta. Gentile Glaucodemus.

Glaucius, Ἰλαυκίος, Hippolochi filius, qui in Trojano bello Priamo suppetias tulit: homo tam stupidus, ut cum Diomede armotū permutacione factā, nec accepit pro aureis. Vnde etiam hodie Glauci & Diomedis permutatio proverbio celebratur: quo utimur, quoties permutatarum rerum inæqualitatem volumus denotare. Fuit & alter Glaucius piscator, qui quum pisces captos in ripa explicasset, subito contracta quadam herba se colligenter, in fluvium prosterent. Admiratus itaq; Glaucus herbe illius vim, quum & ipse degustasset, pisces sequutus, in aquā insiluit: marisq; Deus factus creditur. Alii alter referunt fabulam: Glaucum in signē utinatore rem fuisse, qui quum sepius inspectantibus suis mancipibus in fluvium se deiecisset, diutiusq; sub aqua moratus semper emerisset: tandem quum illis fructū expectantibus non rediret, creditum est Glaucum factum esse maris Deum. Hinc natum proverbium: Glaucus comēsa herba habitat in mari, Ἰλαυκὸς φάρις πρὸς τὴν αἰὲν ἐν θαλάσσῃ. Dicitur apparere per jocum deus, qui quum peterint, tamē vulgò creduntur vivere. Alius præterea Glaucus fuit, Sisyphi filius, qui quum equas suas hu mana carne pasceret, ab illis etiam ipse devoratus est. Vnde natum adagium: Glaucus alter, Ἰλαυκὸς ἄλλος ἔσθιεν ἑαυτὸν: id est, Glaucus alter ab equis devoratus. Quadrabit in hominē alendis equis exhaustientem facultates suas. & Est etiam Glaucus, nomen piscis. Plin. lib. 6. cap. 16: Quidam rursus estus impauencia mediis fervoribus, sexagenis diebus latent, ut glaucus, fasselli, auræ. Idem lib. 32. cap. 11. tradit glaucum ætate non apparere.

Gleffaria, insula in Oceano Germanico, quæ (Solino teste) focconum gignit: Sudaus vulgò appellata, haud longè à Prussia.

Gletæ, Ἰλετταί, gens Iberica post Cynetas, Steph.

Glifas, Ἰλιφάσις, Vrbis Bœoticiæ, à Glifone aut Glifante quodam dicta, Stephanus.

Glycon, Ἰλίκων, apud Horatium lib. 1. Epist. Nomen est gladiatoris robustissimi. Nec (inquit) quis desperes invicti membra Glyconis: Nodosa corpus nobis prohibere podagra. Fuit & nomen medici Panisæ, qui mortuo domino ex vulnere, quod in prælio Mutinensi acceperat, in carcerem conjectus est, & à Torquato parricidii accusatus, tanquam vulnere venenum indidisset. Sueton. in Augusto: Panisæ quoque adeo suspecta mors fuit, ut Glycon medicus custoditus sit, quasi venenum vulnere indidisset. Cic. ad Brutum: Tibi Glycon medicū Panisæ, qui fororem nostrā Achilcos in matrimonium habet, diligentissimè commendō.

Gleffaria, insula in Oceano Germanico, quæ (Solino teste) focconum gignit: Sudaus vulgò appellata, haud longè à Prussia.

Gletæ, Ἰλετταί, gens Iberica post Cynetas, Steph.

Glifas, Ἰλιφάσις, Vrbis Bœoticiæ, à Glifone aut Glifante quodam dicta, Stephanus.

Glycon, Ἰλίκων, apud Horatium lib. 1. Epist. Nomen est gladiatoris robustissimi. Nec (inquit) quis desperes invicti membra Glyconis: Nodosa corpus nobis prohibere podagra. Fuit & nomen medici Panisæ, qui mortuo domino ex vulnere, quod in prælio Mutinensi acceperat, in carcerem conjectus est, & à Torquato parricidii accusatus, tanquam vulnere venenum indidisset. Sueton. in Augusto: Panisæ quoque adeo suspecta mors fuit, ut Glycon medicus custoditus sit, quasi venenum vulnere indidisset. Cic. ad Brutum: Tibi Glycon medicū Panisæ, qui fororem nostrā Achilcos in matrimonium habet, diligentissimè commendō.

Gndus, Ἰνδία, Vulgò Cabo erio, Vrbis insignis in extremo cornu peninsulæ Carix adhaerentis sita, Veneris templo & signo Praxiteles in primis nobilis. Horat. 1. Carm. O de 30. O Venus regina Gndi, Paphiq;. E' Gndo viti memorabiles fuerūt, Eu-

doxus mathematicus Platonis sodalis, Agatharchides Peripateticus, historix conditor, Theopompus Iulio Cæsari familiaris, Artemidorus eius filius, & his antiquior Cretas, qui Xerxem medicatus est, & res Syriacas, Persicasq; conscripsit.

Gndus, a, um, ut Gndia Venus, Cic. de Divinatione. Gnosidicus, Ἰνσίδιος, Clarissimus Asclepiadarum, Nebri filius, pater Hippocratiæ, Aenei & Podalirii: avus autem Heraclidæ qui pater fuit Hippocratis medicorum omnium doctoris. Autor Steph. in dictione COS.

Gnosios, Ἰνσός, Vulgò Candia, Vrbis Crete fuit Minois regis, quæ alio nomine Cerathus, ut scribit Strabo appellata fuit à fluvio eius nominis.

Gnosia, a, um, quod est ex Gnosio urbe: ut Gnosius civis, Gnosia littora, Gnosia regna. Ovid. in Epist. Parid. Non habuit tempus quo Gnosia regna videret, Aptius. & Pro eodem etiam dicitur Gnosiacus, a, um: ut Corona Gnosiacæ apud Statium lib. 1. Syl.

Gnosia, a, um, Idem quod Gnosius. Lucan. lib. 3: Creta vetus populis, Gnosiasq; agitare phæteras Doctæ.

Gnosia, idis, Patronymicum foemini, Ovid. Epistol. 1: Et Phœbus Daphnen, & Gnosida Bacchus amavit.

Gōarenē, es, Ἰνσάριος, Regio Arabiæ non procul à Damasco, quæ & Gōarca Ἰνσάριος, dicitur, Autor Stephanus.

Gōbzum, Ἰνσός, Promontorium Galliæ Lugdunensis, apud Ptolemæum lib. 2. cap. 8. In plerisq; exemplaribus Gabcum legitur, non Gōbzum.

Gōbryās, Ἰνσός, Nobilis Perfarum Satrapes fuit, unus ex iis qui cum Dano conjurarunt adversus Magos. Nam erat: Darii sacer, antequam regnum Darius ipse adipisceretur, ut ostendit Herodotus libro 7.

Gog, Ἰνσός, & Magog, Ἰνσός, Voces sunt in Sacris literis aliquoties repetitæ: quibus sunt qui putent gentes Scythicas significari. Hieronymus tamen in Ezechielem movit allegoricum sensum subesse, nullorq; iis nominibus populos significari.

Golgi, Ἰνσός, Stephano, Locus est in Cypro insula Veneri & Cupidini sacer. Catullus in Nupt. Pelei: Sancte pater, cuius hominum qui gaudia miltæes, Quiq; regis Golgos, qui que Idaliū frondosum Quo in loco in omnibus ferè exemplaribus hætenus corruptè lectum est Colchos: Aldi vetus editio tamen Golgos habet.

Gomolix, Ἰνσός, populi Idumæe Gomphi. Vide Philippi, & Gomorrhum utroq; modo oppid. Solin.

Gomorrhæ, a, vel Gomorrhum, ihi, (utroque enim modo dicitur.) Ἰνσός, oppidum Iudæe, ab Asphaltite lacu bautum, quemadmodum & Sodoma, & alia nonnulla. Vide Solinum.

Gomphi, Ἰνσός, Vrbis Thessaliæ, Steph.

Gondra, Ἰνσός, populi Thraciæ, apud Herod. Cindra & Rhoda legitur, Steph.

Gonēs, Ἰνσός, Vrbis Thraciæ, cuius incolæ aliqui vocāt Adriapolitas, Steph.

Gonni, Ἰνσός, vel Ἰνσός, & Ἰνσός, Vrbis Perthæbiæ à Cuneo quodam Cyphi nepote dicta: Regia Gonna, Stephan. Vide GONVVA.

Gonnus, Vrbis est in superiori parte Thessaliæ, unde ad Thessalliam introitus comperitur.

Gonōs, Ἰνσός, Thraciæ oppidum est, non procul à Philippis & Ergino fluvio. Autor Plin. lib. 4. cap. 11.

Gonusa, Perthæbiæ Vrbis, Steph.

Gorania, Regio Arabum Scenitarū, cuius incolæ Gorameni.

Gordiani, Tres fuerunt Romanorum Imperatores, pater, filius, & nepos. Vide Herodianum lib. 2.

Gordius, Ἰνσός, Phrygiæ rex fuit, rusticus aliquin & ignobilis. Quum enim Phrygiis oraculum de rege creando consulerentibus, responsum esset, ut eum in regem deligerent, qui primus templum ingrederetur: venit ut Gordius summo mane ad agrum properans, loraque plausii gestans, primus templum introiret. Quare ab omnibus rex consalutatus, lora ad rei memoriam in templo suspendit, in quibus erat nodus adeo perplexus, ut indissolubilis putaretur: circumferreturq; oraculum, ut regno potiretur qui lora dissolveret. Hunc nodum Alexander quum dissolvere non posset, ense dissecuit. Hinc factum est, ut Nodus Gordius, notissimo proverbio dicitur de rebus indissolubilibus.

Gordium, Ἰνσός, urbs magna Phrygiæ juxta Cappadociā, à Gordio patre Midæ.

Gordimurus, Ἰνσός, Vrbis Midæ, à Gordio filio cōdita.

Gordix, Ἰνσός, regio Persicæ, à Gordia Triptolemi filio, Steph. Stephanus vocat Gordos & Gordochoz hos populos, & montes Gordyxos.

Gordynia, Ἰνσός, urbs Macedoniæ, Steph.

Gorgias, Ἰνσός, Leontinus fuit Rhetor, Empedoclis discipulus, &

K